



Onterechte voordelen van creatief inschrijven?

Mag creatief inschrijven beloond worden?

In een RAW-bestek staat een post vermeld 'leveren en verwerken'. Doel is het bereiken van een eindresultaat dat in een andere bestekpost is genoemd. Nu blijkt dat de inschrijver deze post niet hoeft uit te voeren om het gewenste eindresultaat te behalen. De opdrachtgever eist echter dat de betreffende post wordt uitgevoerd. De inschrijver heeft dus bewust creatief ingeschreven op basis van de meest recente kennis en ervaring, ook al blijkt achteraf dat de post in zekere zin overbodig is. De opdrachtgever is van mening dat de andere inschrijvers door deze manier van inschrijven worden benadeeld.

Wie heeft er juridisch gezien gelijk?

Auteur: Wim Heijltjes

Een RAW-bestek beschrijft in principe hoeveelheden van materialen en werkzaamheden. De inschrijver op een aanbesteding zal die hoeveelheden afprijzen. Tevens moet daarbij rekening worden gehouden met verrekenbaar of niet-verrekenbaar. Maar per saldo is het de opdrachtgever die het door hem gewenste eindresultaat vooraf heeft vertaald naar de in het RAW-bestek beschreven hoeveelheden. Daarmee wordt aan de inschrijvers dus slechts gevraagd om de inzet van hun productiecapaciteit en de kosten daarvan.

Daarnaast blijkt in dit bestek te staan dat een bepaald eindresultaat moet worden bereikt. Wellicht was de bedoeling hiervan om een prestatie-eis te formuleren. Als die prestatie-eis beperkt blijft tot een kwaliteitseis met betrekking tot de verwerking van de materialen – het kwaliteitsniveau waaraan het werk van de aannemer straks moet voldoen – is er nog niets bijzonders aan de hand. Zo'n soort eis met betrekking tot het kwaliteitsniveau betekent slechts dat de aannemer bij het inzetten van zijn productiecapaciteit bepaalde kwaliteitsnormen in het oog moet houden.

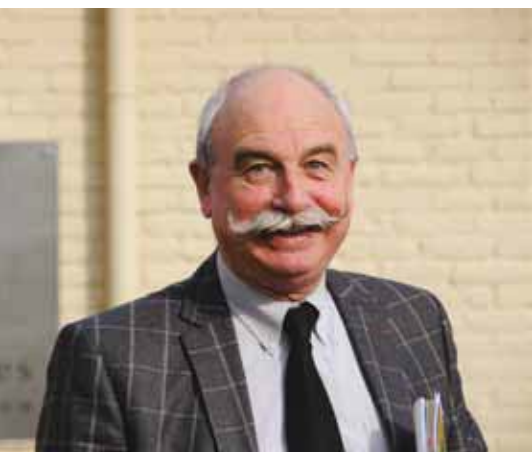
Er is wél iets bijzonders aan de hand als het bestek een specifieke doelomschrijving bevat in de vorm van een prestatie-eis. Denk daarbij aan de trend van de laatste jaren om prestatiebestekken in de markt te zetten. Daarbij wordt juist geen technische omschrijving (in de zin van concrete besteksposten) meer gegeven, maar mag de aannemer zelf bedenken hoe hij dat resultaat bereikt. Ik wijs in dit verband op het streven van de overheid naar de toepassing van zo veel mogelijk EMVI in aanbestedingen door aanbestedende diensten. Bedrijven moeten immers uitgedaagd worden om na te denken over hoe het door de opdrachtgever gevraagde resultaat zo effectief en efficiënt moge-

lijk kan worden bereikt. De innovatiekracht van de ondernemer moet worden uitgedaagd.

In de ons voorgelegde vraag zien we dat de twee principes van enerzijds concreet bestek en anderzijds prestatiebestek met elkaar botsen:

- de aanbesteder legt een uitgewerkte opgave van hoeveelheden en werkzaamheden in de vorm van een bestek voor;
- maar stelt daarnaast een prestatie-eis als uitgangspunt, die ook zónder een van de materialen kan worden bereikt.

Als een van de materialen weggelaten kan worden, maar de doelstelling wordt op andere wijze toch bereikt, gaat het feitelijk om een alternatief. Uit de aanbestedingsstukken zal afgeleid moeten worden of en in welke mate de inschrijver de ruimte heeft om met zo'n alternatief in te schrijven. Als de nadruk sterk op de prestatie-eis ligt, biedt dat inderdaad de mogelijkheid om met een alternatieve oplossing in te schrijven. Het is wel zaak om de uitvraag zorgvuldig te analyseren. Als zo'n alternatief niet mag, lig je uit de wedstrijd.



Advocaat Wim Heijltjes, Heijltjes Advocaten,
heijltjes@heijltjes.nl



Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5288